

Matti Väisäsvaara

Albert Schweitzer
soittaa urkuja

Toteamuksia

Matti Väisäsvaara

ALBERT SCHWEITZER
SOITTAA URKUJA

Toteamuksia

*Minä tarjoilen teille makealla kuorrutettuja
karvaita pillereitä. Pillerit ovat vaarattomia,
myrkky on makeudessa.*

Stanislaw Jerzy Lec

Toivoa on. En pelkää muuttuvani
puimakoneeksi vaikka oppisinkin erottamaan
jyvät akanoista.

Löytäminen on iloinen asia. Erityisesti itsensä
löytäminen.

Uskon että nuorista kehittyä varmin
itsensä kun heille annetaan rökkiö
rakennustarvikkeita vähempiosoiteltua
omaehtoista rakentamista varten.
Matkittamatta. Karsinoimatta.

Karsinassa kasvaa karsinasieluja.

Selittely. Tehokas lauseen raiskaaja.

Epäileminen vain epäilyn itsensä vuoksi:
epäilyttävä suoritus.

Kysymys kuuluu: kuka rohkenee ilman viranomaisten lupaa ja ohjeistusta puuttua asiaan jos/kun näkee sokean juoksemassa päin mäntyä?

Kehitys kehittyi kehityksen edellä. Koskaan aikaisemmin ei ole ollu niin tehokkaita poliisivoimia kuin tänä päivänä on. Koskaan aikaisemmin ei ole ollut niin tehokkaita turvajärjestelmiä kuin tänä päivänä on. Koskaan aikaisemmin ei ollut niin tehokkaita kulun valvonta- ja estojärjestelmiä kuin tänä päivänä on. Koskaan aikaisemmin ei ole ollut niin (sota-aikoja laskematta) turvatonta kuin tänä päivänä on.

Kun tilallinen myy metsäpalstansa, syyllistyy hän hukkaamiseen. Kun valtion/yhteiskunnan metsätiloja, rantoja, malmivaroja ja muuta omaisuutta myydään hyväveli hintaan, sanotaan että tehdään tulosta; sitä ei sanota, kenelle. Ja ”vaikenee kansa kahdella kielellään”, julisti jo BB aikanaan.

Isänmaa. Paikka, jossa monet eksyvät. Eikä se ole vanhusten ja vammaisten yksinoikeus, nuorilla ja terveilläkin on ”oikeus” eksymiseen. Heitä onkin ilmoittautunut surkutteluedellytyksen määrään. Ja kaksisataa surkuttelukutojaa muistaa julistaa kutovansa heille turvaverkkoa, toistuvasti, neljä vuotta aina kerrallaan. Hyvin muistavat. Paitsi sitä, että verkossa on kaksisataa aasin mentävää reikää. Osallistuva Esko H rohkenee ehdottaa työryhmän perustamista, vastuunsa tunteviksi jäseniksi rukoilijasirkat.

Seisovassa astiassa kerma nousee pintaan.
Kietoutuu kurrin hartioille. Painaa lypsyyn. Eikä
tämä ole satu. Tämä on kertomus. Tosi.
Säädyistä.

Elämme kiireellistä aikaa. Tarvitsemme
kiireapulaisia. Kiirehtimään meitä tuhoamme
kohti.

Maaailman suurin nälkä. Rakkauden nälkä. Jos sitä ei olisi, ei olisi muutakaan nälkää.

Viluisin paikka. Leipäjonon viimeisin paikka. Mutta vaikka jäisit edelläsiirtyvistä jälkeen, et ole yksin. Aina uskollinen kaveri on mukanas, ja kannustaa sinua: nälkä.

Kyllä kapitalisti myisi valmiiksi rasvattuja hirttonarujakin ellei se voisi sairastelevalta ja hitaasti kuolevalta kansalta riistää sen viimeisintä pesämunaa. Ja käyttää häikäilemättä hyväkseen yhteiskunnan verorahoilla rakentamia tukirakenteita ”vapaan kilpailun” sateenvarjo pyhitettynä suojanaan. Ja tukijoinaan voidellut vallankäyttäjät. Ainoa riesa itse itsensä hoitaneet, terveet ja kuolleet, kilpailutukseen kelpaamattomat, toistaiseksi.

Jos Jumala loi, kuten väitetään, ihmisen, on Hänen täytynyt vahingossa luoda yhden ihmisryhmän alkuihminen seitsämäntenä, siis lepopäivänään, omaksi huilailukuvakseen. Ei kai se ihmisryhmä muutoin voisi olla työssäraatavien raskautettujen selkänahasta, huvipurrellaan huilaillessaan ja lekotellessaan, varallisuutta kahmiva ja rosvoava sijoittajakapitalisti, elleivät huiligeenit ja perimä oikeuttaisi ja velvoittaisi, eikä Jumala olisi luonut heitä omaksi huilailukuvakseen, kuusipäiväisen rankan työviikkonsa päättäneeksi lepopäiväksi. Ja helpotuksesta huokaisten todennut: ”Näin on hyvä. Nyt ja aina. Iänkaikkisesta iänkaikkiseen. Aamen.”

"Aika on ajanut ohi, sanoo tutkija, jättänyt taakseen sodissa ja mielivallan alla kärvistelleet. Mihin helvettiin sillä semmoinen hoppu? Ei kai vain uusiin sotiin ja mielivaltaisuuksiin!? Vai aikooko se pyyhältää Jumalan ohi, rivakammin pinkovan Saatanan rinnalle, mitä-häh?"

"Kysymys kuuluu: kuinka jotkut täysjärkisenä itseään pitävät, jopa valtiomiehet, kehtaavat puhua rauhaan pakottamisesta, tehtävästä joka synnyttää vain pakotetun osapuolen hampaankolon oireilut, ja niitä seuraavat "oikeutukset" kostonkierteeseen. Rauhaan pakottaminen on niin "korkees käres" ettei ole aseteollisuuden sponsoroimien toimijoiden toteutettavissa kuin korkeintaan pakotetun osapuolen varustautumisen kestoajaksi. Pakottamiseen on edellytykset vain ja ainoastaan planeetallamme. Vain se voi ja tulee myös, jonakin kauniina päivänä, ilmaisemaan ihmiselle hänen ainoat vaihtoehtonsa, ota tai jätä, sotilaskunniansa hiilloksella itseään lämmitteleviltä mahtimiehiltä ja marsalkoilta lupaa anelematta."

BODTM
Books on Demand

www.bod.fi